

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 594/2480

นายบ้นายชม-ล กฎหมายลักษณะอาญา ม. 338

ย่อ / หลักกฎหมาย

มีคนมารื้อกะท่อม ห้ามก็ไม่ฟัง จึงใช้มีดฟันดังนี้ เป็นการป้องกันพอสมควรแก่เหตุ แหย่มิดเขาเพื่อการทำร้ายนั้น ถ้ามีบาดเขามิบาดเจ็บ ต้องมีผิด ตาม ม.254ได้ความว่าจำเลยทั้งสองเกิดพิพาทกันด้วยเรื่องที่ดิน โดย ข. ขอบจับจองต่อกรรมกรอำเภอ ระหว่างนี้ ข. จำเลยไปรื้อขน่า. ธ. ไปห้าม ย. ไม่ฟัง ธ. จึงใช้มีดฟัน ย. แต่ไม่ถูก บ. จึงเข้าแย่งมิดได้แล้วโยนทิ้ง แล้ว ย. ก็เข้ากอดปล้ำทำร้าย ข. ต่อไปชาวบ้านมากจึงเลิก ในระหว่างแย่งมิดกันมีบาดเจ็บด้วยกันทั้งสองฝ่าย ศาลชั้นต้นฟังว่าเป็นกรณีวิวาทกัน โดย บ. จำเลยเป็นผู้ก่อก่อน จำเลยทั้งสองมีผิดตาม ม.๒๕๔ ศาลอุทธรณ์เห็นว่าการกระทำของ ข. เป็นการป้องกันตัวและทรัพย์สินไม่มีความผิดส่วน ย. จำเลยนั้นเห็นว่าในตอนที่ยแย่งมิดจนมีบาดเจ็บด้วยกันนั้น ไม่เชื่อว่าได้ทำร้ายขางกันแลกัน จึงไม่มีผิดในตอนนี้ คงมีผิดแต่ตอนที่เข้าไปกอดปล้ำทำร้าย ข. ด้วยกำลังกายซึ่งไม่มีบาดเจ็บ จึงพิพากษาแก้ให้ลงโทษ ย. จำเลยตาม ม. ๓๓๘ ข้อ ๓ ศาลฎีกาตัดสินยืนตามในข้อที่ ข. จำเลยไม่มีผิดเพราะเป็นการป้องกันส่วน ย. จำเลยนั้นเห็นว่าการแย่งมิดเพื่อกระทำร้ายนั้นเป็นการกระทำอย่างหนึ่ง เมื่อถึงบาดเจ็บก็ต้องเป็นว่าเกิดแต่การกระทำร้าย ซึ่ง ย. จำเลยเป็นผู้ก่อเหตุขึ้นก่อน จึงให้ลงโทษ ย. จำเลยตาม ม.๒๕๔ ควบบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 594/2480นายบ้นายชม-ล กฎหมายลักษณะอาญา ม. 338มีคนมารื้อกะท่อม ห้ามก็ไม่ฟัง จึงใช้มีดฟันดังนี้ เป็นการป้องกันพอสมควรแก่เหตุ แหย่มิดเขาเพื่อการทำร้ายนั้น ถ้ามีบาดเขามิบาดเจ็บ ต้องมีผิด ตาม ม.254ได้ความว่าจำเลยทั้งสองเกิดพิพาทกันด้วยเรื่องที่ดิน โดย ข. ขอบจับจองต่อกรรมกรอำเภอ ระหว่างนี้ ข. จำเลยไปรื้อขน่า. ธ. ไปห้าม ย. ไม่ฟัง ธ. จึงใช้มีดฟัน ย. แต่ไม่ถูก บ. จึงเข้าแย่งมิดได้แล้วโยนทิ้ง

คำพิพากษา

แล้ว ย. ก็เข้ากอดปล้ำทำร้าย ข. ต่อไปชาวบ้านมากจึงเลิก ในระหว่างแย่งมิดกันมีบาดเจ็บด้วยกันทั้งสองฝ่าย ศาลชั้นต้นฟังว่าเป็นกรณีวิวาทกัน โดย บ. จำเลยเป็นผู้ก่อก่อน จำเลยทั้งสองมีผิดตาม ม.๒๕๔ ศาลอุทธรณ์เห็นว่าการกระทำของ ข. เป็นการป้องกันตัวและทรัพย์สินไม่มีความผิดส่วน ย. จำเลยนั้นเห็นว่าในตอนที่ยแย่งมิดจนมีบาดเจ็บด้วยกันนั้น ไม่เชื่อว่าได้ทำร้ายขางกันแลกัน จึงไม่มีผิดในตอนนี้ คงมีผิดแต่ตอนที่เข้าไปกอดปล้ำทำร้าย ข. ด้วยกำลังกายซึ่งไม่มีบาดเจ็บ จึงพิพากษาแก้ให้ลงโทษ ย. จำเลยตาม ม. ๓๓๘ ข้อ ๓ ศาลฎีกาตัดสินยืนตามในข้อที่ ข. จำเลยไม่มีผิดเพราะเป็นการป้องกันส่วน ย. จำเลยนั้นเห็นว่าการแย่งมิดเพื่อกระทำร้ายนั้นเป็นการกระทำอย่างหนึ่ง เมื่อถึงบาดเจ็บก็ต้องเป็นว่าเกิดแต่การกระทำร้าย ซึ่ง ย. จำเลยเป็นผู้ก่อเหตุขึ้นก่อน จึงให้ลงโทษ ย. จำเลยตาม ม.๒๕๔(มนธา-อมาตย-ดอุปลาตร์)แหล่งที่มา กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีคำพิพากษาหมายเลขคดีคำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา: ได้ความว่าจำเลยทั้งสองเกิดพิพาทกันด้วยเรื่องที่ดิน โดย ข. ขอบจับจองต่อกรรมกรอำเภอ ระหว่างนี้ ข. จำเลยไปรื้อขน่า. ธ. ไปห้าม ย. ไม่ฟัง ธ. จึงใช้มีดฟัน ย. แต่ไม่ถูก บ. จึงเข้าแย่งมิดได้แล้วโยนทิ้ง แล้ว ย. ก็เข้ากอดปล้ำทำร้าย ข. ต่อไปชาวบ้านมากจึงเลิก ในระหว่างแย่งมิดกันมีบาดเจ็บด้วยกันทั้งสองฝ่าย ศาลชั้นต้นฟังว่าเป็นกรณีวิวาทกัน โดย บ. จำเลยเป็นผู้ก่อ

ก่อน จำเลยทั้งสองมีผิดตาม ม.๒๕๔ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า การกระทำของ ช. เป็นการป้องกันตัวและ
ทรัพย์ไม่มีความผิดส่วน ย. จำเลยนั้นเห็นว่าในตอนที่ยังมีดจมนมีบาดเจ็บด้วยกันนั้น ไม่เชื่อว่าได้
ทำร้ายชางกันแลกัน จึงไม่มีผิดในตอนี้ คงมีผิดแต่ตอนที่เข้าไปถอดปล้าทำร้าย ช. ด้วยกำลังกาย
ซึ่งไม่มีบาดเจ็บ จึงพิพากษาแก้ให้ลงโทษ ย. จำเลยตาม ม. ๓๓๘ ข้อ ๓ ศาลฎีกาตัดสินยืนตามในข้อ
ที่ ช. จำเลยไม่มีผิดเพราะเป็นการป้องกันส่วน ย. จำเลยนั้นเห็นว่าการแย่งมีดเพื่อกระทำร้ายนั้นเป็น
การกระทำอย่างหนึ่ง เมื่อถึงบาดเจ็บก็ต้องเป็นว่าเกิดแต่การกระทำร้าย ซึ่ง ย. จำเลยเป็นผู้ก่อเหตุ
ขึ้นก่อน จึงให้ลงโทษ ย. จำเลยตาม ม.๒๕๔

องค์คณะ

มนธา · อมาตย์ · ดูปลาตร์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/594/2480>